

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Виконавчий комітет
Новомосковської міської ради
Дніпропетровської області**
вул. Гетьманська, 14,
м. Новомосковськ, Дніпропетровська
область, 51200

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Новомосковської міської ради Дніпропетровської області: «Про встановлення обмежень продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових у м. Новомосковську» (далі – проект рішення 1); «Про затвердження Правил з додержання тиші в громадських місцях на території міста Новомосковська» (далі – проект рішення 2); «Про затвердження Положення про цільовий Фонд «Фонд соціально-економічного розвитку м. Новомосковська» та Порядку залучення замовників (забудовників) до пайової участі (внеску) у розвиток інфраструктури м. Новомосковська» (далі – проект рішення 3); «Про затвердження Правил паркування транспортних засобів на території міста Новомосковська» (далі – проект рішення 4) (разом – проекти рішень), а також документи, що надані до них листом виконавчого комітету Новомосковської міської ради Дніпропетровської області від 19.03.2020 № 553/0/2-20.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії з питань планування, соціально-економічного розвитку та бюджету міста, а також аналізів регуляторних впливів до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проекту рішення 1

Пунктом 1 проекту рішення 1 передбачається заборонити продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових суб'єктам господарювання міста Новомосковськ, крім закладів ресторанного господарства у період з 22.00 год. до 08.00 год. щоденно, враховуючи святкові дні.

Державна регуляторна служба України

В/ИХ №2342/0/20-20 від 21.04.2020

Грек Катерина Анатоліївна

Частиною дев'ятою статті 15³ Закону України від 19.12.1995 № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі – Закон № 481) сільські, селищні та міські ради в межах території відповідної адміністративно-територіальної одиниці можуть встановлювати заборону продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових суб'єктами господарювання (крім закладів ресторанного господарства) у визначений рішенням таких органів час доби.

Пунктом 44¹ частини першої статті 26 Закону України від 21.05.1997 № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон № 280) до виключної компетенції сільських, селищних, міських рад віднесено встановлення заборони продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових суб'єктами господарювання (крім закладів ресторанного господарства) у визначений час доби в межах території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

Враховуючи зазначене, а також з метою уникнення непорозумінь у суб'єктів господарської діяльності, пропонуємо назву проекту рішення 1 та пункт 1 привести у відповідність до вимог частини дев'ятої статті 15³ Закону № 481 та пункту 44¹ частини першої статті 26 Закону № 280.

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення 1 (далі - АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі - Методика).

У розділі I АРВ розробником не наведені будь-які обґрунтування запропонованого часу доби (з 22.00 до 08.00), протягом якого буде обмежено продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових на території міста, а також не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість. При визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише текстовим описом проблеми.

У розділі III АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Наведена розробником оцінка вигод та витрат органів місцевого самоврядування від застосування кожної з альтернатив не дає змоги об'єктивно оцінити економічну доцільність обраного способу регулювання, оскільки відсутні дані у кількісному (грошовому) виразі.

Розділ VIII АРВ заповнений з порушенням вимог пункту 10 Методики. Так, розробник не навів такі показники результативності регуляторного акта, як: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта.

Також, розробником не наведені прогностичні показники результативності дії регуляторного акта у кількісному виразі.

У порушення вимог пункту 12 Методики у розділі IX АРВ розробником не визначені заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, а саме: вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), які використовуватимуться для такого відстеження, та групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні.

Крім того, розробником не визначені строки проведення базового та повторного відстеження результативності регуляторного акта.

У зв'язку з відсутністю в АРВ усієї необхідної інформації та розрахунків розробником не доведена відповідність проекту рішення 1 принципам державної регуляторної політики таким, як збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Щодо проекту рішення 2

Пунктом 1 проекту рішення 2 передбачається затвердити Правила з додержання тиші в громадських місцях на території міста Новомосковська (далі – проект Правил).

Закон України від 24.02.1994 № 4004-ХІІ «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (далі – Закон № 4004-ХІІ) регулює суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, визначає відповідні права і обов'язки державних органів, підприємств, установ, організацій та громадян, встановлює порядок організації державної санітарно-епідеміологічної служби і здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в Україні.

Натомість, зміст та наповнення проекту Правил не у повній мірі відповідають вимогам Закону № 4004-ХІІ.

1. Так, пунктом 2.1 розділу 2 проекту Правил визначаються терміни та їх значення, що не передбачені Законом № 4004-ХІІ.

Таким чином, пропонуємо пункт 2.1 розділу 2 проекту Правил привести у відповідність до вимог статті 1 Закону № 4004-ХІІ.

2. Розділом 3 проекту Правил передбачається встановити вимоги та обмеження щодо певних видів діяльності, що супроводжуються утворенням шуму.

У пункті 3.1 розділу 3 проекту Правил передбачається встановити певні зобов'язання всіх суб'єктів господарювання та громадян при здійсненні будь-яких видів діяльності з метою відвернення і зменшення шкідливого впливу на здоров'я населення шуму, неіонізуючих випромінювань та інших фізичних факторів.

Згідно із частиною десятою статті 24 Закону № 4004-ХІІ органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування в межах повноважень, встановлених законом, забезпечують контроль за додержанням керівниками та посадовими особами підприємств, установ, організацій усіх форм власності, а також громадянами санітарного та екологічного законодавства, правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях, інших нормативно-правових актів у сфері захисту населення від шкідливого впливу шуму, неіонізуючих випромінювань та інших фізичних факторів.

Розділом II Закону № 4004-XII визначені права та обов'язки громадян, підприємств, установ і організацій щодо забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя.

Отже, пропонуємо пункт 3.1 проекту Правил, викласти з урахуванням вимог, встановлених розділом II Закону № 4004-XII, а вимоги до підприємств, установ, організацій та громадян виключити з нього.

3. Пункт 3.3 розділу 3 проекту Правил пропонуємо викласти з урахуванням вимог статті 24 Закону № 4004-XII.

Таким чином, проект рішення 2 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення 2 (далі - АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики.

У розділі I АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема визначити причини її виникнення; оцінити її важливість, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб; визначити основні групи, на які вона справляє вплив; обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Натомість, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише текстовим описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

У розділі III АРВ розробник має визначити всі прийнятні альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Натомість, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробник обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Не наведені розрахунки витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають внаслідок застосування будь-якої із запропонованих альтернатив, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу вирішення існуючої проблеми.

Зазначене не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV розробником не доведений вибір оптимального альтернативного способу, всебічно не проаналізовані причини відмови від застосування одного та надання переваги іншому способу.

У розділі V АРВ розробником не описані механізми дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації їх вимог. При цьому зазначаємо, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаним із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто визначати, яким

чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання ним чинності.

Розділ VIII АРВ заповнений з порушенням вимог пункту 10 Методики. Так, розробником не наведені показники результативності регуляторного акта, такі як: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Також, розробником не наведені прогнозні показники результативності дії регуляторного акта у кількісному виразі.

У порушення вимог пункту 12 Методики у розділі IX АРВ розробником не визначені заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, а саме, вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), які використовуватимуться для такого відстеження, та групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні.

Крім того, розробником не визначені строки проведення базового та повторного відстеження результативності регуляторного акта.

У зв'язку з відсутністю в АРВ усієї необхідної інформації та розрахунків розробником не доведена відповідність проекту рішення 2 принципам державної регуляторної політики таким, як збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Щодо проекту рішення 3

Пунктом 1 проекту рішення 3 передбачається затвердити Положення про цільовий фонд «Фонд соціально – економічного розвитку м. Новомосковська» (далі – проект Положення), а пунктом 2 - Порядок залучення замовників (забудовників) до пайової участі внеску у розвиток інфраструктури міста Новомосковська.

1. Відповідно до вимог статті 1 Закону проект Положення не містить норм регуляторного характеру, а його прийняття не потребує реалізації процедур, передбачених цим Законом.

2. Законом України від 20 вересня 2019 року № 132-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання інвестиційної діяльності в Україні» (далі – Закон № 132-IX) внесені зміни, зокрема і до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», якими, серед іншого, виключено статтю 40 цього Закону.

Таким чином, повідомляємо про відсутність правових підстав для затвердження Новомосковською міською радою Дніпропетровського району Дніпропетровської області Порядку залучення замовників (забудовників) до пайової участі внеску у розвиток інфраструктури міста Новомосковська.

Враховуючи викладене, проект рішення 3 в частині затвердження Порядку залучення замовників (забудовників) до пайової участі внеску у розвиток

інфраструктури міста Новомосковська не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення 4

Проектом рішення 4 передбачається затвердити Правила паркування транспортних засобів на території міста Новомосковська (далі – проект Правил) та Порядок організації та проведення конкурсу з визначення оператора паркування.

Відповідно до преамбули, проект рішення розроблений відповідно до Закону № 280, постанов Кабінету Міністрів України від 03.12.2009 № 1342 «Про затвердження Правил паркування транспортних засобів» та від 10.10.2001 № 1306 «Про затвердження Правил дорожнього руху».

Згідно зі статтею 30 Закону № 280 до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, серед іншого, належить:

- прийняття рішень про організацію громадських вбиралень, стоянок та майданчиків для паркування автомобільного транспорту, здійснення контролю за їх діяльністю відповідно до закону;

- прийняття рішень про розміщення, обладнання та функціонування майданчиків для паркування транспортних засобів та стоянок таксі на вулицях і дорогах населених пунктів, здійснення контролю за дотриманням визначених правилами паркування транспортних засобів вимог щодо розміщення, обладнання та функціонування майданчиків для паркування;

- впровадження в межах відповідного населеного пункту автоматизованої системи контролю оплати вартості послуг з паркування, затвердження технічних вимог та завдання до цієї системи.

Відповідно до підпункту 56¹ пункту 1 статті 26 Закону № 280 виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради, серед іншого, вирішується питання затвердження вимог до облаштування майданчиків для паркування транспортних засобів з урахуванням норм, нормативів, стандартів у сфері благоустрою населених пунктів, державних будівельних норм, технічних умов, Правил дорожнього руху та інших нормативних документів.

Закон України від 30.06.1993 № 3353-XII «Про дорожній рух» регулює суспільні відносини у сфері дорожнього руху та його безпеки, визначає права, обов'язки і відповідальність суб'єктів - учасників дорожнього руху, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, об'єднань, підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності та господарювання (далі – Закон № 3353-XII).

Відповідно до частини одинадцятої статті 6 Закону № 3353-XII до компетенції міських рад та їх виконавчих органів, районних рад та районних державних адміністрацій у сфері дорожнього руху належить прийняття рішень про розміщення, обладнання та функціонування майданчиків для паркування транспортних засобів та стоянок таксі на вулицях і дорогах населених пунктів, здійснення контролю за дотриманням визначених правилами паркування

транспортних засобів вимог щодо розміщення, обладнання та функціонування майданчиків для паркування.

Згідно із частиною першою статті 52⁻¹ Закону № 3353-XII до повноважень Міністерства внутрішніх справ України у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху належить участь у формуванні та реалізації в межах своїх повноважень державної політики щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, підготовка проектів законів та інших нормативно-правових актів, у тому числі правил, норм та стандартів, державних і регіональних програм щодо забезпечення безпеки дорожнього руху та його учасників.

Так, постановою Кабінету Міністрів України від 03.12.2009 № 1342 затверджені Правила паркування транспортних засобів (далі - Правила), які регламентують організацію та порядок паркування транспортних засобів на вулицях і дорогах населених пунктів.

Дія Правил поширюється на осіб, які розміщують транспортні засоби на майданчиках для паркування, а також на суб'єктів господарювання, які утримують такі майданчики (пункт 2 Правил).

Суб'єкти господарювання - балансоутримувачі майданчиків для паркування транспортних засобів державної та комунальної форми власності визначаються відповідно до Закону України від 06.09.2005 № 2807-IV «Про благоустрій населених пунктів» (далі – Закон № 2807-IV).

Відповідно до пункту 7 Правил майданчики для паркування є об'єктами благоустрою і повинні відповідати нормам, нормативам, стандартам у сфері благоустрою населених пунктів.

Також згідно з Правилами:

- паркування - розміщення транспортного засобу на майданчику для паркування (абзац 9 пункту 4 Правил);

- відведені майданчики для паркування - майданчики для паркування, розміщені в межах проїзної частини вулиці, дороги або тротуару та обладнані відповідно до вимог цих Правил і Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 року № 1306; (абзац 3 пункту 4 Правил);

- місце для паркування - місце стоянки одного транспортного засобу на майданчику для паркування, позначене дорожньою розміткою відповідно до Правил дорожнього руху (абзац 6 пункту 4 Правил);

- оператор – суб'єкт господарювання, який здійснює обладнання і утримання майданчика для паркування (абзац сьомий пункту 4 Правил).

Відповідно до статті 52⁻² Закону № 3353-XII при розміщенні транспортних засобів на майданчику для платного паркування особи, які розміщують транспортні засоби на такому майданчику, оплачують вартість послуг з користування майданчиком для платного паркування транспортного засобу згідно з тарифом, встановленим органом місцевого самоврядування відповідно до порядку формування тарифів на послуги з користування майданчиками для платного паркування транспортних засобів, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Згідно з частиною третьою статті 28⁻¹ Закону № 2807-IV тарифи на послуги з користування майданчиками для платного паркування транспортних засобів

встановлюються органами місцевого самоврядування відповідно до порядку формування цих тарифів, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Порядок формування тарифів на послуги з користування майданчиками для платного паркування транспортних засобів, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 02.03.2010 № 258.

Згідно з пунктом 6 частини другої статті 10 Закону № 2807-IV до повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить визначення місць стоянок транспортних засобів та майданчиків для паркування на об'єктах благоустрою.

Пункт 5 Правил визначає, що паркування може бути платним або безоплатним відповідно до рішення органу місцевого самоврядування або оператора.

Послуги з утримання майданчиків для платного паркування надаються оператором з метою використання таких майданчиків за призначенням, а також санітарного очищення, збереження та відновлення їх відповідно до законодавства, нормативів, норм, стандартів, порядків і правил з урахуванням вимог безпеки дорожнього руху. Перелік основних послуг з утримання майданчиків для платного паркування визначає Мінрегіон (пункт 23 Правил).

Пунктом 4 частини першої статті 10 Закону № 2807-IV передбачено, що до повноважень сільських, селищних і міських рад у сфері благоустрою населених пунктів належить визначення на конкурсних засадах підприємств, установ та організацій (балансоутримувачів), відповідальних за утримання об'єктів благоустрою.

Положення про порядок конкурсного відбору підприємств з утримання об'єктів благоустрою населених пунктів затверджене наказом Державного комітету України з питань житлово – комунального господарства від 11.11.2005 № 160, зареєстроване у Міністерстві юстиції України 06.12.2005 за № 1460/11740, визначає процедуру підготовки та проведення конкурсу з утримання та ремонту об'єктів благоустрою населених пунктів державної та комунальної власності, а також умови залучення на конкурсних засадах підприємств, установ, організацій.

Виходячи з зазначеного вище, правові підстави щодо прийняття органами місцевого самоврядування рішень щодо затвердження Правил паркування транспортних засобів та Порядку організації та проведення конкурсу з визначення операторів паркування відсутні.

Також зазначаємо, що проектом Правил передбачається обов'язкова вимога щодо отримання суб'єктом свідоцтва про облік майданчика для паркування транспортних засобів на території міста (додаток 3 до проекту рішення 4).

Відповідно до частини першої статті 1 Закону України від 06.09.2005 № 2806-IV «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон № 2806-IV) документ дозвільного характеру - дозвіл, висновок, рішення, погодження, свідоцтво, інший документ, який дозвільний орган зобов'язаний видати суб'єкту господарювання у разі надання йому права на провадження певних дій щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності та/або без наявності якого суб'єкт господарювання не може проваджувати певні дії щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності.

Згідно з пунктом 1 частини першої статті 4 Закону № 2806-IV виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюється необхідність одержання документів дозвільного характеру.

Враховуючи зазначене, свідоцтво про облік майданчика для паркування транспортних засобів на території міста Новомосковська має ознаки документу дозвільного характеру, а отже, його видача, перелік та вимоги до документів, які суб'єкту господарювання необхідно подати для одержання, платність та безоплатність видачі цих документів повинно встановлюватись виключно законом.

Відповідно до вимог частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Таким чином, проект рішення 4 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проекти рішень Новомосковської міської ради Дніпропетровської області «Про встановлення обмежень продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових у м. Новомосковську» та «Про затвердження Правил з додержання тиші в громадських місцях на території міста Новомосковська» у відповідність до вимог чинного законодавства України, згідно з наданими зауваженнями та пропозиціями, а аналізу регуляторних впливів до них - до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

